Cornelis Boogerd

RADOSTNÉ BUBLÁNÍ

Návod k využití v praxi

V bublině se zrcadlí nebe i země.....

Asi máme všichni radostné vzpomínky na to, jak jsme v dětství nadšeně obdivovali a zkoumali bublinky. Jak plavaly kolem nás ve vaně, jak jsme je tvořili, když jsme pomáhali mýt nádobí atd. Malé se shromaždovaly na vodě, svítily různými barvami a třpytily se a hromadně praskaly. Nejzajímavější bylo, když se některé bublinky uvolnily z pěny a vzlétly do vzduchu, jako tiché a svítivé balónky, křehčí než pampelišková semínka.

Pak jsme dostali svůj první bublifuk, a mohli jsme ještě cíleněji vyfoukat desítky bublin za sebou. Vesele lítaly kolem nás a rádi jsme je chytali, nebo sledovali jejich let až nad střechu. V duchu jsme letěli s nimi a cítili to napětí, jako bychom to byli my, kdo letí výš a výš, i když v každém momentu mohla naše bublinka prasknout a zmizet.

Každopádně je to zázrak, že najednou je tu tak lehká a barevná kouličkaa za moment je zase pryč. Opravdu tu vůbec byla? Objevit se a zase zmizet, to je vzrušující hra pro malé děti, jako například hra na schovávanou. Nejprve jen za ruce, nebo potom za strom.

Workshop dětská hra

Každý rok se koná v Semilech Letní akademie pro vychovatele malých dětí.

Tento rok jsem tam v rámci mé skupiny pracoval na tématu dětská hra. Jeden z pohledů na různé druhy her souvisel s významem éterných sil a s živly. Přitom jsme zkoušeli nafukování bublin, a sledovali spolupráci mezi světlem, vzduchem a vodou.

Jsme už dospělí, ale naše lehké a zářící bubliny vzbudily radost vnitřního dítěte v nás. Dělali jsme skutečně velké bubliny.....

Dokonce i pětimetrové.....

Jak na to

Pěna

Prozradím vám tedy, jak se to dělá. Nejprve potřebujeme dobrou pěnu. To, co si můžeme koupit v obchodě, je většinou dobré jen na malé bubliny, ale to nám nebude stačit. Na větší bubliny si tedy nejdřív vyrobíme dobrou pěnu. Potřebujeme na to:

- 1 litr destilované demineralizované vody
- 65 g cukru nebo tekutého medu. Místo toho můžeme použít i práškovou želatinu, ale ta je dražší
- 100 ml mycího prostředku na nádobí. V Čechách se ukázalo, že je dobrý obyčejný JAR. Bohužel ekologické prostředky, které jsem vyzkoušel nebyly tak dobré.
- 8 ml glycerinu

Vodu trochu ohřejeme, a cukr, med nebo želatinu do toho rozpustíme. Pak necháme zase zchladnout. Potom přidáme mycí prostředek a glycerin a opatrně to rozmícháme, aby to příliš nepěnilo. Necháme to několik hodin stát. Pěna bude čím dál lepší. Když to budeme skladovat, dá se použít víckrát. Dáme to do láhve, která se dá uzavírat.
Podle potřeby pak odléváme pěnu do menší nádoby. To záleží na nástroji, který pak používáme k nabírání pěny. Pro práci s tyčkami, jak dále popisuji, stačí větší hrnek na čaj. Na kroužky potřebujeme hlavně dostatečně širokou nádobu.

Tato pěna není vhodná pro používání v místnosti, protože lepí a může dělat skvrny na záclonách a nábytku.

Nástroje
Jsou samozřejmě běžné bublifuky, které se všude prodávají a děti s nimi radostně hrají. Ale ještě větší radost si uděláme, když si nástroje sami vyrábíme a dokonce s nimi tvoříme obrovské bubliny. Hezké je i vyzkoušet různé neobvyklé předměty, jako tenisovou raketu. S ní je možné udělat množství malých bublinek najednou, ale nevýhoda je, že k namáčení potřebujeme dost velkou vanu.
Vyzkoušejte vytvořit bublinu i mezi prsty, třeba když spojíme palce a ukazováček.

Tyčky
Začneme s tyčkovým nástrojem, který už jste viděli na obrázku nahoře. Potřebujeme k tomu dvě kulaté tyčky, třeba 90 cm dlouhé, o průměru jeden cm. Mezi nimi natáhneme dva provázky, horní provázek má délku 60 cm, dolní má 120 cm. Nejlepší je provázek z kroucené bavlny, jako je například knot na svíčky, a má 3mm průměr. Na konci každé tyčky vyvrtáme dírku o průměru 4 mm. Do nich zastrčíme jeden konce dlouhého a jeden krátkého provázku. Na druhé straně tyčky uděláme uzel na každém provázku zvlášť, aby se neuvolnily. Nakonec vypadá nástroj takhle:

Tím, že jsme zastrčili dva provázky do jedné dírky, vznikla trojúhelníková plocha, která není přerušená. Na všech stranách je bavlna.

Namočíme tyčky do nádoby nebo hrnku s pěnou tak, aby se provázky dobře navlhčily. Pak tyčky zvedneme a otevíráme je. Ve vzniklém trojúhelníku se drží pěna a vytváří průhledný tenký film.

Teď záleží na tom, jaký je vítr. Postavíme se tak, aby vítr foukal na naše záda. Proud vzduchu vytváří z filmu koule:

Pomalu pohybujeme tyčkami zase k sobě, aby se bublina zavírala. Když se to podaří, tak už vesele letí sama:

Jak je vidět na horních snímcích, dá se vytvořit i tunel, nebo dlouhá bublina, když držíme tyčky déle od sebe. Je to už umění, protože taky stoupá riziko, že bublina praskne.

V případě, že není žádný vítr, můžeme zkusit do trojúhelníku fouknout, ale to je technicky složitější. Jiné řešení je jít dozadu a zároveň pohybovat tyčkami k sobě. Bublina se nejlépe tvoří směrem od nás.

Kroužky

Druhý nástroj, který tu prezentujeme, jsou kroužky. Můžete si je vyrobit tak velké, jak se vám líbí. Ukazujeme kroužky o průměru 20 cm. Vyrobíme ho ze železného drátu, který ohneme kolem kulatého předmětu - cylindr, plechovka, květináč, atd, aby byl pěkně kulatý. Pak oba konce spojíme dohromady, a zastrčíme je např. do 10 cm dlouhého držadla z větve, aby se dobře držel. Pak kroužek ohneme do maximálně 90 stupňového úhlu.

Drát obvážeme bavlněným obvazem tak, aby byl celý drát zakrytý bavlnou. Bavlna dobře nasáká vlhko, a drží pak bublinu lépe než kov. Tady vidíte, že i nejmenší děti z toho mají radost, i když tato holčička ještě není schopna bublinu sama tvořit.

Práce s kroužky je ještě trochu složitější, než práce s tyčkami. I s kroužkem se využívá vítr, nebo se chodí pozadu, nebo se fouká. Ale když se tvoří bublina, je třeba dělat šikovné pohyby zápěstím, aby se bublina opravdu zavírala.

Určité podmínky ovlivňují i naši úspěšnost. Např. má vliv síla větru a také vlhkost vzduchu. Lepší je trochu vlhčí vzduch, pak naše bubliny lépe drží než v suchém vzduchu.

Děti

I děti ovládají tyto techniky už od 3. roku. Tady dole vidíme Terezku, která oslavila své 4. narozeniny tři týdny před tím, než jsme jí vyfotili. Hned napoprvé vytvořila radostně své velké bubliny...

… a velké tunely.....

Poradíme vám poslední malý trik - když máme ruku dobře namočenou pěnou, můžeme ji strčit až do bubliny. To také děti rády zkoušejí, jako tato naše kamarádka Terezka...

Kruhová hra

Když pracujete s dětmi ve školce, můžete ten zážitek ještě oživit následující kruhovou hrou. Je k tomu známá česká řikanka, kterou mě učila Anička Bayerová z Přibrami, ale v kurzu jsme ji trochu přetvořili:

Byla jedna bublina,
bublila se, bublila.
A jak tloustla, místo jídla
polykala vodu z mýdla.
Vyletěla nad náš dům
a pak práskla, bum!

Stojíme s dětmi v kruhu, blízko u sebe. Jak říkáme říkanku, rytmicky se pohybujeme ven a zpět jako rostoucí koule. Na konec je kruh tak velký, že se sotva držíme za ruce. Při poslední větě náš kruh praskne a všichni spadnou na zem. Děti z toho mají takovou radost, že to chtějí stále dokola opakovat.